

[Ivar Nørgaard]

grundlag, der blev forkastet ved folkeafstemningen den 2. juni i år.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 13).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Hr. Ivar Nørgaard nævnte selv – det lod jeg nemlig med vilje være med – at Socialdemokratiets formand er på rundrejse i Europa, og derfor har jeg allerførst et spørgsmål til hr. Ivar Nørgaard.

Jeg ved ikke, om hr. Ivar Nørgaard kan huske, at da folkeafstemningen var overstået den 2. juni, foreslog Fremskridtspartiet faktisk, at udenrigsministeren fik, vi kaldte det en bisidder – man kunne også have kaldt det en flertalsrepræsentant – med rundt i Europa, så den side, der trods alt havde sagt nej ved folkeafstemningen den 2. juni, også kunne komme til orde. Da fik vi at vide, at det kunne vi ikke, for det var grundlovsstridigt, det var den til enhver tid siddende regering, som skulle fremføre Danmarks synspunkter i udlandet.

Men her har hr. Ivar Nørgaard altså også ændret holdning, og jeg vil godt bede hr. Ivar Nørgaard om en forklaring. Mener hr. Ivar Nørgaard ikke længere det, hr. Ivar Nørgaard mente lige efter den 2. juni, nemlig at det rent faktisk er i strid med Danmarks forfatning?

Så skal jeg kun sige til hr. Ivar Nørgaard, at de præciseringer, som hr. Ivar Nørgaard nævnte, nævnte jeg jo selv i min ordførertale, altså med hensyn til forsvaret og ØMU'ens tredje fase.

Men jeg forstod ikke det sidste om unionsborgerskabet. Jeg er godt klar over, at ordet er oversat fra engelsk, og jeg ved også godt, at det gav en hel del problemer at få det oversat inden den 2. juni, så det var nemmere at sluge for den danske befolkning. Netop fordi »unionsstatsborgerskab« lød rigtig dårligt, valgte man at kalde det »unionsborgerskab«, men nu har man altså også fundet ud af, at det lyder utrolig dårligt.

Jeg vil godt spørge hr. Ivar Nørgaard, om det bare er ordet, man nu fjerner, eller hvad? Jeg har så svært ved at finde ud af, hvad det egentlig betyder, at man fjerner unionsborgerskabet fra traktaten. Er det udelukkende ordet, der lyder dårligt? Hvis det er andet, vil jeg gerne have en nærmere præcisering af det.

Vi er helt enige i de andre ting, som jeg også selv nævnte det var godt at præcisere, men hr. Ivar Nørgaard må også kunne huske, at når jeg, som jeg tit gjorde inden 2. juni, sagde, at det også indebar et fælles militær og en fælles mønt, fik jeg at vide – og det gjorde vi, der anbefalede et nej – at det slet, slet ikke var det, vi stemte om. Det var overhovedet ikke det, vi skulle tage stilling til, for det var noget, der lå ude i fremtiden. Jeg synes, at hr. Ivar Nørgaard nu taler med to tunger.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg kan ikke nære mig for at stille hr. Ivar Nørgaard det spørgsmål, om han i virkeligheden er blevet forundret over, at det er vanskeligt at forsvare det såkaldte nationale kompromis.

Jeg har også været med på nogle af de ture, hvor hr. Ivar Nørgaard har prøvet at forklare, at Danmark allerede nu i stedet for i 1996 ville sige fra over for forsvarsdelen, ØMU'ens tredje fase og et politisamarbejde, på trods af at hr. Ivar Nørgaard lige så godt som jeg ved, at der skulle være enstemighed om det, hvorfor vi til hver en tid kunne sige, at det ikke kunne blive til noget. Det er altså den slags ting, hr. Ivar Nørgaard mener er det fantastiske i den danske særordning om et nationalt kompromis uden at tænke på, om det var det, som befolkningen sagde nej til. Jeg mener, at der blev sagt nej til unionstanken, og den rører det nationale kompromis overhovedet ikke ved. Det nytter ikke noget at tro, at befolkningen svarede nu frem for i 1996 – altså 4 år før – og at det var begrundelsen for det danske nej til Unionen. Jeg tror ikke, at noget menneske overhovedet drømte om at flytte en stemme af den grund, nej, det var unionstanken bag, det, at vi skal være én nation i Vesteuropa samt forøgelsen af skatterne, og det er der ikke en lyd om i det nationale kompromis; derfor duer det ikke.

(Kort bemærkning).